

บทที่ 3

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนต่อพฤติกรรมการสอนของครูและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ แล้วนำผลมาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังกล่าวมาแล้วในบทก่อน ในบทนี้ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งได้แก่ ค่าสถิติพื้นฐานต่าง ๆ ค่าสหสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple correlation) ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกและความเข้าใจตรงกันในการตีความของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้อย่างนี้ ดังนี้

X_1	แทน	เจตคติต่อการเรียน
X_2	แทน	ความวิตกกังวล
X_3	แทน	ความรับผิดชอบ
X_4	แทน	ความเชื่อมั่นในตนเอง
X_5	แทน	ความมีวินัยในตนเอง
X_6	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
X_7	แทน	เจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูดของครู
X_8	แทน	เจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนของครู

X_0	แทน	เจตคติที่นักเรียนมีต่อการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนของครู.
Y_1	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
Y_2	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
Y_3	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ประสิทธิภาพในการพยากรณ์
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
$S.E._b$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
$\hat{Y}$	แทน	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้จากสมการในรูปคะแนนดิบ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
b	แทน	สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์

2. ค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของตัวแปรแต่ละตัว ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของตัวแปรต่าง ๆ

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD
X_1 (เจตคติต่อการเรียน)	17.00	3.35
X_2 (ความวิตกกังวล)	7.87	3.99
X_3 (ความรับผิดชอบ)	15.73	5.19
X_4 (ความเชื่อมั่นในตนเอง)	10.49	3.46
X_5 (ความมีวินัยในตนเอง)	14.41	4.37
X_6 (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์)	3.85	.43
X_7 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูดของครู)	3.84	.50
X_8 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนของครู)	3.88	.47
X_9 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อการใช้อุปกรณ์ของครู)	3.84	.45
Y_1 (แบบทดสอบวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต)	16.55	3.19
Y_2 (แบบทดสอบวิชาภาษาไทย)	20.10	4.18
Y_3 (แบบทดสอบวิชาคณิตศาสตร์)	19.37	5.69

จากตาราง 7 ปรากฏว่า คุณลักษณะของนักเรียนด้านเจตคติต่อการเรียน (X_1) ด้านความรับผิดชอบ (X_3) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_6) มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับเกณฑ์ (ในภาคผนวกหน้า 176) สำหรับความเชื่อมั่นในตนเอง (X_4) และความมีวินัยในตนเอง (X_5) มีค่าเฉลี่ยปานกลางเมื่อเทียบกับเกณฑ์ (ในภาคผนวกหน้า 176) แต่ด้านความวิตกกังวลมีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับเกณฑ์ (ในภาคผนวกหน้า 176) สำหรับเจตคติที่นักเรียน

มีต่อการพูดของครู (X_7) และเจตคติที่นักเรียนมีต่อการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน (X_8) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_9) มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับเกณฑ์ (ในภาคผนวกหน้า 178) แต่สำหรับเจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนของครู (X_6) มีค่าเฉลี่ยปานกลางเมื่อเทียบกับเกณฑ์ (ในภาคผนวกหน้า 178)

สำหรับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นแบบทดสอบแต่ละนั้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มที่มีคะแนนสูงกับนักเรียนกลุ่มที่มีคะแนนต่ำมีความแตกต่างอยู่ในระดับปานกลาง

3. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ

3.1 ค่าสหสัมพันธ์คุณลักษณะของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและค่าสหสัมพันธ์ภายในของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ปรากฏผลดังตาราง 8

ตาราง 8 ค่าสหสัมพันธ์ภายในของคุณลักษณะของนักเรียน ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และค่าสหสัมพันธ์ภายในของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	Y_1	Y_2	Y_3
<u>คุณลักษณะของนักเรียน</u>									
X_1 (เจตคติต่อการเรียน)		.036	.512**	.384**	.504**	.274**	.174**	.149**	.173**
X_2 (ความวิตกกังวล)			.161**	.209**	.051	.117*	.208**	.078	.047
X_3 (ความรับผิดชอบ)				.425**	.567**	.166**	.090	-.041	.064
X_4 (ความเร็วทันในตนเอง)					.450**	.101*	.100*	-.019	-.077
X_5 (ความทันใจในตนเอง)						.185**	.071	.024	-.042
X_6 (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์)							.024	-.075	.002
<u>ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน</u>									
Y_1 (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต)								.352**	.255**
Y_2 (แบบทดสอบวิชาภาษาไทย)									.153**
Y_3 (แบบทดสอบวิชาคณิตศาสตร์)									

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตาราง 8 ค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างคุณลักษณะของนักเรียนด้านต่าง ๆ ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$) มีค่าค่อนข้างต่ำ แต่มีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 13 ค่าจากจำนวน 15 ค่า ค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาต่าง ๆ (Y_1, Y_2, Y_3) มีค่าค่อนข้างต่ำแต่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะ

ของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าค่อนข้างต่ำและมี
นัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 5 ค่า จากจำนวน 18 ค่า

3.2 ค่าสหสัมพันธ์ภายในของเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏผลดังตาราง 10

ตาราง 10 ค่าสหสัมพันธ์ภายในของเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่ของนักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	Y_1	Y_2	Y_3
<u>เจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู</u>						
X_1 (เจตคติที่นักเรียนมีต่ออาจารย์ของครู)		.503**	.360**	-.006	.112	-.027*
X_2 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อวิชาของครู)			.539**	-.012	-.025	.022
X_3 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีการสอนของครู)				.001	.009	.050

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตาราง 10 ค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครูด้านต่าง ๆ (X_1 , X_2 , X_3) มีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่าแต่ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครูด้านต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาต่าง ๆ มีนัยสำคัญทางสถิติเพียงค่าเดียว

3.3 ค่าสหสัมพันธ์ภายในของคุณลักษณะของนักเรียน
 เจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครูและผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียน ซึ่งเป็นการนำค่าสหสัมพันธ์จากตาราง 8 และตาราง
 9 มาเสนอรวมกันก็จะได้ผลดังตาราง 10

ตาราง 10 ค่าสหสัมพันธ์ภายในของคุณลักษณะของนักเรียนกับเจตคติที่
 นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครูและผลสัมฤทธิ์ทาง
 การเรียนและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 3 กลุ่ม

ตัวแปร	I_1	I_2	I_3	I_4	I_5	I_6	I_7	I_8	I_9	I_{10}	I_{11}	I_{12}	I_{13}
คุณลักษณะของนักเรียน													
I_1 (เจตคติต่อการเรียน)	.036	.512**	.384**	.504**	.274**	.077	-.022	-.006	.174**	.149**	.173**		
I_2 (ความวิตกกังวล)		.161**	.209**	.051	.117*	.110*	.122**	.091	.208**	.078	.047		
I_3 (ความวิตกกังวล)			.425**	.567**	.166**	.181**	.158**	.070	.090	-.041	.064		
I_4 (ความเชื่อมั่นในตนเอง)				.450**	.101*	-.014	.123*	.011	.100*	-.019	-.077		
I_5 (ความมั่นใจในตนเอง)					.185**	.015	-.077	-.002	.071	.024	-.042		
I_6 (บรรจุใจไม่สิ้นสุด)						.225**	.207**	.091	.024	.075	.002		
เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครู													
I_7 (เจตคติที่มีต่อวิธีการสอนของครู)							.503**	.360**	.016	.112*	-.027		
I_8 (เจตคติที่มีต่อวิธีการสอนของครู)								.539**	.012	-.025	.022		
I_9 (เจตคติที่มีต่อวิธีการสอนของครู)									-.011	.009	.050		
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน													
I_{10} (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสามัญ (ส่วนประกอบวิชาวัด))											.352**	.255**	
I_{11} (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย)												.153**	
I_{12} (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์)													

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตาราง 10 จะเห็นว่ามียุทธศาสตร์สัมพันธ์ภายใน ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์สูงเป็นกลุ่ม ๆ จำนวน 3 กลุ่ม (ในรูป 3 เหลี่ยม) กลุ่มแรกคือกลุ่มคุณลักษณะของนักเรียน ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$) กลุ่มสองคือเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X_7, X_8, X_9) และกลุ่มสามคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาต่าง ๆ (Y_1, Y_2, Y_3) แสดงว่ากลุ่มทั้งสามกลุ่มแต่ละกลุ่มวัดได้สิ่งที่ต้องการวัดแตกต่างกัน ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของนักเรียน (X_1-X_6) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ (Y_1-Y_3) ต่ำมากและมีนัยสำคัญเพียง 1 ค่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X_7-X_9) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y_1-Y_3) ก็มีค่าต่ำมากเช่นเดียวกันและมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 1 ค่า

4. ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading)

กลุ่มค่าสหสัมพันธ์ของกลุ่มคุณลักษณะของนักเรียน และเจตคติของนักเรียนต่อพฤติกรรมการสอนของครูที่แสดงไว้ในตาราง 11 นั้น เมื่อนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบแล้วหมุนแกน โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) (Hull & Nie, 1979) ปรากฏผลดังตาราง 11

ตาราง 11 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของคุณลักษณะของนักเรียน (X_1-X_6) และเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X_7-X_9)

ตัวแปร	องค์ประกอบ	
	1	2
<u>คุณลักษณะของนักเรียน</u>		
X_1 (เจตคติต่อการเรียน)	.500	-.044
X_2 (ความวิตกกังวล)	-.671	.051
X_3 (ความรับผิดชอบ)	.745	-.002

ตาราง 11 (ต่อ)

ตัวแปร	องค์ประกอบ	
	1	2
X_4 (ความเชื่อมั่นในตนเอง)	.618	-.039
X_5 (ความมีวินัยในตนเอง)	.698	-.042
X_6 (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์)	-.018	.530
<u>เจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู</u>		
X_7 (เจตคติของนักเรียนต่อการพูดของครู)	-.040	.746
X_8 (เจตคติของนักเรียนต่อวิธีสอนของครู)	-.115	.832
X_9 (เจตคติของนักเรียนต่อการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนของครู)	-.008	.719

จากตาราง 11 จะเห็นว่าคุณลักษณะของนักเรียน (X_1, X_2, X_3, X_4, X_5) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงในองค์ประกอบที่ 1 ยกเว้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_6) ซึ่งมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงในองค์ประกอบที่ 2 เจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X_7, X_8, X_9) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงในองค์ประกอบที่ 2 แสดงว่าแบบทดสอบที่วัดคุณลักษณะของนักเรียน (X_1, X_2, X_3, X_4, X_5) วัดได้คุณลักษณะที่ต้องการวัดอย่างเดียวกัน แบบทดสอบที่วัดเจตคติของนักเรียนต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X_7, X_8, X_9) ก็วัดได้สิ่งที่ต้องการวัดอย่างเดียวกัน นั่นคือ ผลอันนี้ชี้ให้เห็นความตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ (Construct Validity) เป็นการยืนยันว่าแบบทดสอบเหล่านี้วัดได้ตัวแปรที่ผู้วิจัยศึกษา คือ คุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู

5. การทดสอบสมมติฐาน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ 3 สมมติฐาน ซึ่งสมมติฐานเหล่านี้จะต้องได้รับการทดสอบจากข้อมูลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังต่อไปนี้

5.1 สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่า คุณลักษณะของนักเรียน มีสหสัมพันธ์พหุคูณกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งคุณลักษณะของนักเรียน วัดได้ด้วยแบบทดสอบ 6 ฉบับ คือ ฉบับที่วัดเจตคติต่อการเรียน (X_1) ความวิตกกังวล (X_2) ความรับผิดชอบ (X_3) ความเชื่อมั่นในตนเอง (X_4) ความมีวินัยในตนเอง (X_5) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_6) ซึ่งได้เสนอมาลแล้วในตาราง 9 จากค่าสถิติในตาราง 9 จะเห็นได้ว่าเจตคติต่อการเรียน (X_1) มีสหสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) วิชาภาษาไทย (Y_2) วิชาคณิตศาสตร์ (Y_3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความวิตกกังวล (X_2) และความเชื่อมั่นในตนเอง (X_4) นั้นมีสหสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้นอีก 13 ค่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ถ้าพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง X_1-X_6 รวมกันกับ Y_1, Y_2 , และ Y_3 จะได้ผลแตกต่างกันออกไป ผู้วิจัยศึกษาเรื่องนี้โดยวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้โปรแกรม SPSS (Hull & Nie, 1979) ผลปรากฏดังต่อไปนี้

5.1.1 สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคุณลักษณะของนักเรียน (X_1-X_6) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) ปรากฏดังตาราง 12

ตาราง 12 ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคุณลักษณะ
ของนักเรียน ($X_1 - X_6$) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) (R) และค่า
ประสิทธิภาพของการพยากรณ์ (R^2)

Source of Variation	SS	df	MS	F	R	R^2
Regression	548.344	6	91.390	5.661**	.289	.083
Residual	5988.557	371	16.141			
Total	6536.901	377				

** $P < .01$

จากตาราง 12 จะเห็นว่าคุณลักษณะของนักเรียนที่
ประกอบด้วยคุณลักษณะย่อยต่าง ๆ ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5,$
 X_6) มีสหสัมพันธ์พหุคูณกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิต (Y_1) .289 ($R = .289$) และ R^2 มีค่า .083
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F_{6,371} = 5.661 ; p < .01$)
จากค่า (R^2) ซึ่งมีค่า .083 นั้นแสดงว่าคุณลักษณะของนักเรียน
($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$) เข้าไปแปรปรวนอยู่ใน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1)
ร้อยละ 8.3 อย่างไรก็ดีตามคุณลักษณะของนักเรียน ซึ่งเป็นลักษณะ
ที่ประกอบด้วย $X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$ นั้นเข้าไปแปรปรวน
อยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1)
ไม่เท่ากัน ดังผลในตาราง 13

ตาราง 13 คุณลักษณะย่อย ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$) ของคุณลักษณะของนักเรียนค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) ค่าคงที่ (a) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ($S.E_b$) และค่า T เรียง X ตามค่าของ b. จากมากไปหาน้อย

ตัวพยากรณ์	b	S.E _b	T
<u>คุณลักษณะของนักเรียน</u>			
X_6 (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์)	.460	.475	.970**
X_3 (ความรับผิดชอบ)	.215	.053	4.033**
X_2 (ความวิตกกังวล)	.028	.051	.547
X_5 (ความมีวินัยในตนเอง)	.026	.062	.421
X_4 (ความเชื่อมั่นในตนเอง)	-.006	.069	-.087
X_1 (เจตคติต่อการเรียน)	-.290	.078	-3.700
a = 25.002			

** $p < .01$

จากตาราง 13 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 3 ค่า ในจำนวน 6 ค่า แสดงว่าคุณลักษณะย่อยด้านความวิตกกังวล (X_2) ความมีวินัยในตนเอง (X_5) ความเชื่อมั่นในตนเอง (X_4) ไม่ได้แปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) คุณลักษณะย่อยที่แปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) ก็คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_6) ความรับผิดชอบ (X_3) และเจตคติต่อการเรียน (X_1) ดังนั้นถ้าจะเขียนเป็นสมการพยากรณ์โดยเลือกเอาเฉพาะค่า b

ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ก็จะได้สมการถดถอยเรียงตามค่าของ b จากมากไปหาน้อย

$$\hat{Y}_1 = 25.002 + .460 X_6 + .215 X_5 - .290X_1$$

5.1.2 สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคุณลักษณะของนักเรียน ($X_1 - X_6$) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2)
ปรากฏดังตาราง 14

ตาราง 14 ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคุณลักษณะของนักเรียน ($X_1 - X_6$) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) (R) และค่าประสิทธิภาพของการพยากรณ์ (R^2)

Source of Variation	SS	df	MS	F	R	R^2
Regression	372.418	6	62.069	3.237*	.223	.049
Residual	7112.557	371	19.171			
Total	7484.975	377				

** $p < .01$

จากตาราง 14 จะเห็นว่าคุณลักษณะของนักเรียนที่ประกอบด้วยคุณลักษณะย่อยต่าง ๆ ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$) มีสหสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) .223 ($R = .223$) และ R^2 มีค่าเป็น .049 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F_{6,371} = 3.237$; $p < .01$) จากค่า

R^2 ซึ่งมีค่า = .049 นั้นแสดงว่าคุณลักษณะของนักเรียน ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$) เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) ร้อยละ 4.9 อย่างไรก็ตาม คุณลักษณะของนักเรียน ซึ่งเป็นลักษณะย่อยที่ประกอบด้วย $X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$ นั้นเข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) ไม่เท่ากัน ดังผลในตาราง 15

ตาราง 15 คุณลักษณะย่อย ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$) ของคุณลักษณะของนักเรียน, ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E._b) และค่า T, ค่าคงที่ (a) เรียง X ตามค่าของ b จากมากไปหาน้อย

ตัวพยากรณ์	b	S.E. _b	T
<u>คุณลักษณะของนักเรียน</u>			
X_5 (ความมีวินัยในตนเอง)	.135	.067	1.991**
X_3 (ความรับผิดชอบ)	.110	.058	1.906**
X_4 (ความเชื่อมั่นในตนเอง)	.034	.076	.447
X_2 (ความวิตกกังวล)	.008	.056	.150
X_1 (เจตคติต่อการเรียน)	-.302	.085	-3.527**
X_6 (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์)	-.540	.517	-1.045**
a = 25.868			

** $p < .01$

จากตาราง 15. ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 4 ค่า ในจำนวน 6 ค่า แสดงว่า คุณลักษณะย่อยด้านความเชื่อมั่นในตนเอง (X_4) และความวิตกกังวล (X_5) ไม่ได้เข้าแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) คุณลักษณะย่อยที่เกี่ยวข้องอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) ก็คือ ความมีวินัยในตนเอง (X_3) เจตคติต่อการเรียน (X_1) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_6) ดังนั้น ถ้าจะเขียนเป็นสมการพยากรณ์โดยเลือกเอาเฉพาะค่า b ที่มีนัยสำคัญทางสถิติก็จะได้สมการพยากรณ์เรียงตามค่าของ b จากมากไปหาน้อย ดังนี้

$$\hat{Y}_2 = 25.686 + .135 X_5 + .110 X_3 - .302 X_1 - .540 X_6$$

5.1.3 สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคุณลักษณะของนักเรียน ($X_1 - X_6$) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_3) ปรากฏดังตาราง 16

ตาราง 16 ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคุณลักษณะ ($X_1 - X_6$) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_3) (R), และค่าประสิทธิภาพของการพยากรณ์ (R^2)

Source of Variation	SS	df	MS	F	R	R^2
Regression	185.103	6	34.850	2.705**	.204	.041
Residual	4231.171	371	11.404			
Total	4416.274	377				

** P < .01

จากตาราง 16 จะเห็นว่าคุณลักษณะของนักเรียนที่ประกอบด้วยคุณลักษณะย่อยต่าง ๆ ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$) มีสหสัมพันธ์พหุคูณกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_0) เป็น .204 ($R = .204$) และ R^2 มีค่า .041 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .041 ($F_{0.071} = 2.705$; $p < .01$) และจากค่า R^2 ซึ่งมีค่า .041 นั้นแสดงว่าคุณลักษณะของนักเรียน ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$) เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_0) ร้อยละ 4.1 อย่างไรก็ตามคุณลักษณะของนักเรียนซึ่งเป็นลักษณะย่อยที่ประกอบด้วย $X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$ นั้น เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_0) ไม่เท่ากัน ดังผลในตาราง 17

ตาราง 17 คุณลักษณะย่อย ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$) ของคุณลักษณะของนักเรียนค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ($S.E_b$) ค่าคงที่ (a) และค่า T เรียง X ตามค่าของ b จากมากไปหาน้อย

ตัวพยากรณ์	b	S.E _b	T
X_6 (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์)	.372	.399	.932**
X_5 (ความมีวินัยในตนเอง)	.038	.052	.742**
X_3 (ความรับผิดชอบ)	.029	.044	.665**
X_2 (ความวิตกกังวล)	.014	.043	.342
X_4 (ความเชื่อมั่นในตนเอง)	-.020	.058	-.345
X_1 (เจตคติต่อการเรียน)	-.241	.066	-3.656**

a = 18.680

** $p < .01$

จากตาราง 17 ค่าสัมประสิทธิ์ถ่วงตัวพยากรณ์ (b) มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 4 ค่า ในจำนวน 6 ค่า แสดงว่า คุณลักษณะย่อยด้านความวิตกกังวล (X_2) และความมั่นใจในตนเอง (X_4) ไม่ได้เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_0) คุณลักษณะย่อยที่เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_0) ก็คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_0) ความมีวินัยในตนเอง (X_3) ความรับผิดชอบ (X_5) และเจตคติต่อการเรียน (X_1) ดังนั้นถ้าจะเขียนสมการพยากรณ์โดยเลือกเอาเฉพาะค่า b ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ก็จะได้สมการพยากรณ์ เรียงตามค่าของ b จากมากไปหาน้อย ดังนี้

$$\hat{Y}_0 = 18.680 + .372 X_0 + .038 X_5 + .029 X_3 - .241 X_1$$

ที่กล่าวมาตั้งแต่ตาราง 12 ถึงตาราง 17 ซึ่งแสดงการเสนอข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 นั้น สามารถเขียนรวมเข้าเป็นตารางเดียวกันเพื่อให้เห็นภาพรวมง่ายขึ้นได้ ดังตารางที่ 18

ตาราง 18' สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคุณลักษณะของนักเรียนกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์
ชีวิต (Y₁) วิชาภาษาไทย (Y₂) วิชาคณิตศาสตร์ (Y₃) และ
ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b)

ตัวแปร	R	R ²	คุณลักษณะย่อย	b
คุณลักษณะของนักเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ ชีวิต (Y ₁)	.289	.083	X ₁ เจตคติต่อการเรียน	-.290**
			X ₂ ความวิตกกังวล	.028
			X ₃ ความรับผิดชอบ	-.215**
			X ₄ ความเชื่อมั่นในตนเอง	-.006
			X ₅ ความมีวินัยในตนเอง	.026
			X ₆ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.460**
คุณลักษณะของนักเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย (Y ₂)	.223	.049	X ₁ เจตคติต่อการเรียน	-.302**
			X ₂ ความวิตกกังวล	.008
			X ₃ ความรับผิดชอบ	.110**
			X ₄ ความเชื่อมั่นในตนเอง	.034
			X ₅ ความมีวินัยในตนเอง	.135**
			X ₆ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	-.540**
คุณลักษณะของนักเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ (Y ₃)	.204	.041	X ₁ เจตคติต่อการเรียน	-.241**
			X ₂ ความวิตกกังวล	.014
			X ₃ ความรับผิดชอบ	.029**
			X ₄ ความเชื่อมั่นในตนเอง	-.020
			X ₅ ความมีวินัยในตนเอง	.038**
			X ₆ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.372**

** p < .01

จากตาราง 18 จะเห็นว่าคุณลักษณะของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะย่อย 6 ด้าน ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$) นั้นมีสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) และเข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) ร้อยละ 8.3, มีสหสัมพันธ์พหุคูณกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) และเข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) ร้อยละ 4.9, มีสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_3) และเข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_3) ร้อยละ 4.1 เมื่อพิจารณาจากค่า R^2 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ แล้วจะเห็นว่าสมมติฐานข้อที่ 1 ได้รับการสนับสนุน

5.2 สมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวว่า เจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู มีสหสัมพันธ์พหุคูณกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู วัดได้ด้วยแบบทดสอบ 3 ฉบับ คือ ฉบับที่วัดเจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูดของครู (X_7) เจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนของครู (X_8) เจตคติที่นักเรียนมีต่อการใช้อุปกรณ์การสอนของครู (X_9) ซึ่งได้เสนอมาแล้วในตาราง 10 จากค่าสถิติในตาราง 10 จะเห็นว่าเจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูดของครู (X_7) มีสหสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้นอีก 8 ค่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติอย่างไรก็ตามถ้าพิจารณารวม X_7-X_9 กับ Y_1, Y_2 และ Y_3 จะได้ผลแตกต่างกันออกไป ผู้วิจัยจึงศึกษาเรื่องนี้โดยวิเคราะห์การถดถอย (Multiple Regression Analysis) โดยใช้โปรแกรม SPSS (Hull & Nie, 1979) ผลปรากฏดังต่อไปนี้

5.2.1 สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X_7-X_9) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) ผลปรากฏ

ดังตาราง 19

ตาราง 19 ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X_7-X_9) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) (R) และค่าประสิทธิภาพของการพยากรณ์ (R^2)

Source of Variation	SS	df	MS	F	R	R^2
Regression	107.000	3	35.666	1.493**	.110	.012
Residual	8667.031	363	22.876			
Total	9674.031	369				

** $P < .01$

จากตาราง 19 จะเห็นว่าเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครูที่ประกอบด้วย เจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูดของครู (X_7) เจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนของครู (X_8) เจตคติที่นักเรียนมีต่อการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนของครู (X_9) มีสหสัมพันธ์พหุคูณกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) .110 ($R = .110$) และ R^2 มีค่า .012 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F_{3,363} = 1.493$; $p < .01$) และจากค่า R^2 ซึ่งมีค่า .012 นั้นแสดงว่าเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X_7, X_8, X_9) เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) ร้อยละ 1.2 อย่างไรก็ตามเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอน ซึ่งประกอบด้วย X_7, X_8, X_9 นั้น เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตไม่เท่ากัน ดังผลในตาราง 20

ตาราง 20 เจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอน (X_7, X_8, X_9) ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E._b) ค่าคงที่ (a) และค่า T เรียง X ตามค่า b จากมากไปหาน้อย

ตัวพยากรณ์	b	S.E. _b	T
<u>เจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรม</u>			
<u>การสอนของครู</u>			
X_8 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนของครู)	1.029	.678	1.517**
X_7 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูดของครู)	-.143	.589	-.244
X_9 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อการใช้อุปกรณ์การสอนของครู)	-1.288	.660	-1.95**
a = 19.628			

** p < .01

จากตาราง 20 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 2 ค่า ในจำนวน 3 ค่า แสดงว่าเจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูดของครู (X_7) ไม่ได้เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) แต่เจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนของครู (X_8) และเจตคติที่นักเรียนมีต่อการใช้อุปกรณ์การสอนของครู (X_9) เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1)

ดังนั้นถ้าจะเขียนเป็นสมการพยากรณ์โดยเลือกเอาเฉพาะค่า b มีนัยสำคัญทางสถิติ ก็จะได้สมการพยากรณ์เรียงตามค่าของ b จากมากไปหาน้อย

$$\hat{Y}_1 = 19.628 + 1.029 X_8 - 1.288 X_9$$

5.2.2 สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X_7-X_9) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) ปรากฏดังตาราง 21

ตาราง 21 ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X_7-X_9) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) (R) และค่าประสิทธิภาพของการพยากรณ์ (R^2)

Source of Variation	SS	df	MS	F	R	R^2
Regression	115.080	3	38.360	1.924*	.124	.015
Residual	7255.394	364	19.932			
Total	8370.474	367				

** $p < .05$

จากตาราง 21 จะเห็นว่าเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครูที่ประกอบด้วยด้านต่าง ๆ (X_7, X_8, X_9) มีสหสัมพันธ์พหุคูณกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) .124 ($R = .124$) และ R^2 มีค่า .015 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F_{3,364} = 1.924$; $p < .05$) และจากค่า R^2 ซึ่งมีค่า .015 นั้นแสดงว่าเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X_7, X_8, X_9) เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) ร้อยละ 1.5 อย่างไรก็ตามเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู ประกอบด้วย X_7, X_8, X_9 นั้น เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) ไม่เท่ากัน ดังผลในตาราง 22

ตาราง 22 เจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X_7, X_8, X_9) ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E._b) ค่าคงที่ (a) และค่า T เรียง X ตามค่า b จากมากไปหาน้อย

ตัวพยากรณ์	b	S.E. _b	T
X_9 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อการใช้อุปกรณ์การสอนของครู)	.525	.514	1.022**
X_8 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนของครู)	.034	.575	.061
X_7 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูดของครู)	-1.046	.474	-2.204**
a = 23.932			

** $p < .01$

จากตาราง 22 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 2 ค่า ในจำนวน 3 ค่า แสดงว่าเจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนของครู (X_8) ไม่ได้เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) เจตคติของนักเรียนที่เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) คือ เจตคติที่นักเรียนมีต่อการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนของครู (X_9) เจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูดของครู (X_7)

ดังนั้นถ้าจะเขียนเป็นสมการพยากรณ์โดยเลือกเฉพาะค่า b ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ก็จะได้สมการพยากรณ์ เรียงจากค่า b จากมากไปหาน้อย ดังนี้

$$\hat{Y}_2 = 23.932 + .525 X_9 - 1.046 X_7$$

5.2.3 สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างเจตคติที่นักเรียนต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X_7-X_9) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_2) ปรากฏดังตาราง 23

ตาราง 23 ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X_7-X_9) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_0) (R) และค่าประสิทธิภาพของการพยากรณ์ (R^2)

Source of Variation	SS	df	MS	F	R	R^2
Regression	27.524	3	9.174	.762**	.079	.006
Residual	4380.779	364	12.035			
Total	4408.283	367				

** $P < .01$

จากตาราง 23 จะเห็นว่าเจตคติที่นักเรียนที่ประกอบด้วยด้านต่าง ๆ (X_7, X_8, X_9) มีสหสัมพันธ์พหุคูณกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ .079 ($R = .079$) และ R^2 มีค่า .006 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F_{3,364} = .762$; $p < .01$) และจากค่า R^2 ซึ่งมีค่า .006 นั้นแสดงว่าเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X_7, X_8, X_9) เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_0) ร้อยละ 0.6 อย่างไรก็ตามเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครูประกอบด้วย X_7, X_8, X_9 นั้นเข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ไม่เท่ากัน ดังผลในตาราง 24

ตาราง 24 เจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X_7, X_8, X_9) ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E._b) ค่าคงที่ (a) และค่า T เรียง X ตามค่า b จากมากไปหาน้อย

ตัวพยากรณ์	b	S.E. _b	T
X_9 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อการใช้อุปกรณ์การสอนของครู)	.492	.399	1.232 ^{**}
X_8 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนของครู)	.328	.368	.891 ^{**}
X_7 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูดของครู)	.058	.447	.130

$$a = 15.955$$

^{**} $p < .01$

จากตาราง 24 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 2 ค่า ในจำนวน 3 ค่า แสดงว่าเจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูดของครู (X_7) ไม่ได้เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_9) เจตคติที่นักเรียนที่เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_9) ก็คือ เจตคติที่นักเรียนมีต่อการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนของครู (X_9) เจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนของครู (X_8) ดังนั้นถ้าจะเขียนสมการพยากรณ์โดยเลือกเอาเฉพาะค่า b ที่มีนัยสำคัญทางสถิติก็จะได้สมการพยากรณ์เรียงจากค่า b จากมากไปหาน้อย ดังนี้

$$\hat{Y}_9 = 15.955 + .492 X_9 + .328 X_8$$

ที่กล่าวมาตั้งแต่ตาราง 19 ถึงตาราง 24 ซึ่งเป็นการเสนอข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 นั้นสามารถเขียนรวมตารางเดียวกันได้เพื่อให้เห็นภาพรวมง่ายขึ้นได้ ดังตาราง 25

ตาราง 25 สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างเจตคติที่นักเรียนมีต่อ
พฤติกรรมการสอนของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต วิชาภาษาไทย
วิชาคณิตศาสตร์ และค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
(b)

ตัวแปร	R	R ²	คุณลักษณะข้อ	b
เจตคติที่นักเรียนมีต่อ พฤติกรรมการสอนของครู กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ ชีวิต	.110	.012	X ₇ เจตคติที่นักเรียนมี ต่อการพูดของครู	-.143
			X ₈ เจตคติที่นักเรียนมี ต่อวิธีสอน	1.029**
			X ₉ เจตคติที่นักเรียนมีต่อ การใช้อุปกรณ์การสอน	-1.288**
			X ₁₀ เจตคติที่นักเรียนมี ต่อการพูดของครู	-1.046**
เจตคติที่นักเรียนมีต่อ พฤติกรรมการสอนของครู กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย	.124	.015	X ₇ เจตคติที่นักเรียนมี ต่อการพูดของครู	-1.046**
			X ₈ เจตคติที่นักเรียนมี ต่อวิธีสอน	.034
			X ₉ เจตคติที่นักเรียนมีต่อ การใช้อุปกรณ์การสอน	.525**
			X ₁₀ เจตคติที่นักเรียนมี ต่อการพูดของครู	.058
เจตคติที่นักเรียนมีต่อ พฤติกรรมการสอนของครู กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์	.079	.006	X ₇ เจตคติที่นักเรียนมี ต่อการพูดของครู	.058
			X ₈ เจตคติที่นักเรียนมี ต่อวิธีสอน	.328**
			X ₉ เจตคติที่นักเรียนมีต่อ การใช้อุปกรณ์การสอน	.492**
			X ₁₀ เจตคติที่นักเรียนมี ต่อการพูดของครู	.058

** p < .01

จากตาราง 25 จะเห็นว่าเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งประกอบด้วยด้านต่าง ๆ 3 ด้าน (X_7, X_8, X_9) นั้น มีสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) และเข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) ร้อยละ 1.2, มีสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) และเข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) ร้อยละ 1.5, มีสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_3) และเข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_3) ร้อยละ 0.6

เมื่อพิจารณาจากค่า R^2 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว จะเห็นว่าสมมติฐานข้อที่ 2 จะได้รับการสนับสนุน

5.3 สมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวว่า คุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครูมีสหสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งคุณลักษณะของนักเรียนวัดได้ด้วยแบบทดสอบ 6 ฉบับ คือ $X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$ และเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครูวัดได้ด้วยแบบทดสอบ 3 ฉบับ คือ X_7, X_8, X_9 ซึ่งได้เสนอมานแล้วในตาราง 10 จากค่าสถิติในตาราง 10 จะเห็นว่าเจตคติต่อการเรียน (X_1) มีสหสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) วิชาภาษาไทย (Y_2) วิชาคณิตศาสตร์ (Y_3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความวิตกกังวล (X_2) ความเชื่อมั่นในตนเอง (X_3) มีสหสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูด (X_7) มีสหสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้นอีก 21 ค่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณารวม (X_1-X_6) กับ Y_1 .

Y_2 , และ Y_3 จะได้ผลแตกต่างกันออกไป ผู้วิจัยจึงศึกษาเรื่องนี้โดยวิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้โปรแกรม SPSS (Hull & Nie, 1979) ผลปรากฏดังต่อไปนี้

5.3.1 สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู ($X_1 - X_9$) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) ปรากฏดังตาราง 26

ตาราง 26 ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู ($X_1 - X_9$) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (R) (Y_1) และค่าประสิทธิภาพของตัวพยากรณ์ (R^2)

Source of Variation	SS	df	MS	F	R	R^2
Regression	252.831	9	28.092	1.534**	.201	.040
Residual	6226.222	340	18.312			
Total	6479.453	349				

** $P < .01$

จากตาราง 26 จะเห็นว่าคุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งประกอบด้วย ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8, X_9$) มีสหสัมพันธ์พหุคูณกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (y_1) .201

($R=.201$) และ (R^2) มีค่า .04 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F_{9, 1540}$; $p<.01$) และจากค่า R^2 ซึ่งมีค่า .040 นั้นแสดงว่า คุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8, X_9$) เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) ร้อยละ 2.1 อย่างไรก็ตามคุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครูที่ประกอบด้วย $X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8, X_9$ นั้นเข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) ไม่เท่ากัน ดังผลในตาราง 27

ตาราง 27 คุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8, X_9$) ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ (S.E_b) และค่า T

ตัวพยากรณ์	b	S.E _b	T
X_9 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อการใช้อุปกรณ์การสอน)	.570	.528	1.079**
X_3 (ความรับผิดชอบ)	.128	.057	2.225**
X_5 (ความมีวินัยในตนเอง)	.098	.069	1.416**
X_7 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูดของครู)	.064	.477	.134
X_2 (ความวิตกกังวล)	.020	.666	.306
X_4 (ความเชื่อมั่นในตนเอง)	-.012	.081	-.155
X_8 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนของครู)	-.088	.582	-.150
X_1 (เจตคติต่อการเรียน)	-.106	.107	-.986**
X_6 (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์)	-.970	.628	-1.543**

$$a = 20.121$$

** $p<.01$

จากตาราง 27 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 5 ค่า ในจำนวน 9 ค่า ซึ่งแสดงว่า คุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครูในด้านความวิตกกังวล (X_2) เจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูดของครู (X_3) เจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนของครู (X_6) ความเชื่อมั่นในตนเอง (X_4) ไม่ได้เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) คุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู ที่แปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1) ก็คือเจตคติที่นักเรียนมีต่อการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนของครู (X_9) ความรับผิดชอบ (X_8) ความมีวินัยในตนเอง (X_5) เจตคติต่อการเรียน (X_1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_7) ดังนั้น ถ้าจะเขียนเป็นสมการพยากรณ์โดยเลือกเอาเฉพาะค่า b มีนัยสำคัญทางสถิติ ก็จะได้สมการพยากรณ์เรียงตามค่า b จากมากไปหาน้อย ดังนี้

$$\hat{Y}_1 = 20.121 + .570 X_9 + .128 X_8 + .098 X_5 - .106 X_1 - .970 X_6$$

5.3.2 สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู ($X_1 - X_9$) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) ปรากฏดังตาราง 28

ตาราง 28 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคุณลักษณะ
ของนักเรียนเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอน
ของครู ($X_1 - X_9$) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาไทย (Y_2) (R) และค่าประสิทธิภาพของ
การพยากรณ์ (R^2)

Source of Variation	SS	df	MS	F	R	R^2
Regression	461.359	9	51.262	1.548*	.198	.039
Residual	11257.900	340	33.111			
Total	11719.259	349				

* $P < .05$

จากตาราง 28 จะเห็นว่าคุณลักษณะของนักเรียนและ
เจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนด้านต่าง ๆ ($X_1, X_2, X_3,$
 $X_4, X_5, X_6, X_7, X_8, X_9$) มีสหสัมพันธ์พหุคูณกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาไทย (Y_2) .198 ($R = .198$) และ R^2 มีค่า .039
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F_{9,340} = 1.548$; $p < .05$)
และจากค่า R^2 ซึ่งมีค่า .039 นั้นแสดงว่าคุณลักษณะของนักเรียน
และเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู เข้าไปแปรปรวน
อยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) ร้อยละ 3.9
อย่างไรก็ตามคุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อ
พฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งประกอบด้วย $X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6,$
 X_7, X_8, X_9 นั้น เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาไทย (Y_2) ไม่เท่ากัน ดังผลในตาราง 29

ตาราง 29 คุณลักษณะของนักเรียนเจตคติที่นักเรียนมีต่อ
 พฤติกรรมการสอนของครู ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5,$
 X_6, X_7, X_8, X_9) ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
 (b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์
 (S.E._b) ค่าคงที่ (a) และค่า T เรียง X ตามค่า
 b จากมากไปหาน้อย

ตัวพยากรณ์	b	S.E. _b	T
X_3 (ความรับผิดชอบ)	.176	.077	2.270**
X_6 (ความมีวินัยในตนเอง)	.120	.092	1.307**
X_8 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอน ของครู)	.067	.789	.085
X_7 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูด ของครู)	.009	.641	.015
X_2 (ความวิตกกังวล)	-.025	.089	-.291
X_1 (เจตคติต่อการเรียน)	-.028	.144	-.197
X_4 (ความเชื่อมั่นในตนเอง)	-.132	.109	-1.482**
X_9 (เจตคติที่นักเรียนมีต่อ การใช้อุปกรณ์การสอนของครู)	-.269	.710	-.379
X_5 (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์)	-.939	.845	-1.110**

$$a = 21.109$$

** $p < .01$

จากตาราง 29 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 4 ค่า ในจำนวน 9 ค่า ซึ่งแสดงว่า คุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครูในด้านเจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูดของครู (X_7) เจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนของครู (X_8) เจตคติต่อการเรียน (X_1) ความวิตกกังวล (X_2) เจตคติที่นักเรียนมีต่อการใช้อุปกรณ์การสอนของครู (X_9) ไม่ได้แปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) คุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y_2) ก็คือความรับผิดชอบ (X_3) ความมีวินัยในตนเอง (X_5) ความเชื่อมั่นในตนเอง (X_4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_6) ดังนั้นถ้าจะเขียนเป็นสมการพยากรณ์โดยเลือกเอาเฉพาะค่า b มีนัยสำคัญทางสถิติ ก็จะได้สมการพยากรณ์เรียงตามค่า b จากมากไปหาน้อย

$$\hat{Y}_2 = 21.109 + .170 X_9 + .120 X_8 - .132 X_4 - .939 X_7$$

5.3.3 สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X_1-X_9) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_1) ปรากฏดังตาราง 30

ตาราง 30 ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคุณลักษณะ
ของนักเรียนเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอน
ของครู ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8, X_9$) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ (Y_0) (R) และค่าประสิทธิภาพของ
การพยากรณ์ (R^2)

Source of Variation	SS	df	MS	F	R	R^2
Regression	221.665	9	24.629	1.403**	.189	.035
Residual	5967.294	340	17.550			
Total	6188.959	349				

** $P < .01$

จากตาราง 30 จะเห็นว่าคุณลักษณะของนักเรียนและ
เจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนด้านต่าง ๆ ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8, X_9$) มีสหสัมพันธ์พหุคูณกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาคณิตศาสตร์ (Y_0) .189 ($R = .189$) และ R^2 มีค่า .035
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F_{9,340} = 1.403$; $p < .05$
และจากค่า R^2 ซึ่งมีค่า .035 นั้นแสดงว่าคุณลักษณะของนักเรียน
และเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8, X_9$) เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_0) ร้อยละ 3.5 อย่างไรก็ตาม
คุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอน
ของครูซึ่งประกอบด้วย $X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8, X_9$ นั้น
เข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_0)
ไม่เท่ากัน ดังผลในตาราง 31

ตาราง 31 คุณลักษณะของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อ
พฤติกรรมการสอนของครู ($X_1, X_2, X_3, X_4,$
 X_5, X_6, X_7, X_8, X_9 , ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
(b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์
(S.E._b) ค่าคงที่ (a) และค่า T เรียง X ตามค่า
b จากมากไปหาน้อย

ตัวพยากรณ์	b	S.E. _b	T
(X_9) (เจตคติที่นักเรียนมีต่อ การใช้อุปกรณ์การสอนของครู)	.685	.517	1.324**
(X_7) (เจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูด ของครู)	.280	.467	.601**
(X_3) (ความรับผิดชอบ)	.100	.056	1.773**
(X_5) (ความมีวินัยในตนเอง)	.074	.067	1.105**
(X_4) (ความเชื่อมั่นในตนเอง)	.038	.079	-.48
(X_2) (ความวิตกกังวล)	-.008	.065	-.131
(X_1) (เจตคติต่อการเรียน)	-.125	.105	-1.189**
(X_6) (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์)	-.317	.574	-.552
(X_8) (เจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอน ของครู)	-.783	.615	-1.273**

a = 19.729

** P < .01

จากตาราง 31 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b)
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 6 ค่า ในจำนวน 9 ค่า

แสดงว่าความวิตกกังวล (X_2) ความมีวินัยในตนเอง (X_4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_6) ไม่ได้แปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_3) คุณลักษณะของนักเรียนและ เจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู ที่แปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y_3) ก็คือ เจตคติที่นักเรียนมีต่อการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนของครู (X_8) เจตคติที่นักเรียนมีต่อการพูดของครู (X_7) ความรับผิดชอบ (X_5) ความมีวินัยในตนเอง (X_4) เจตคติต่อการเรียน (X_1) เจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนของครู (X_9) ดังนั้นถ้าจะเขียนเป็นสมการพยากรณ์โดยเลือกเอาเฉพาะค่า b ที่มีนัยสำคัญทางสถิติก็จะได้สมการพยากรณ์เรียงตามค่า b จากมากไปหาน้อย ดังนี้

$$\hat{Y}_3 = 19.729 + .685X_9 + .280X_7 + .100X_5 + .074X_4 - .125X_1 - .783X_8$$

ที่กล่าวมาตั้งแต่ตาราง 26 ถึงตาราง 31 ซึ่งเป็นการเสนอข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 นั้น สามารถเขียนรวมตามตารางเดียวกันได้เพื่อให้เห็นภาพรวมง่ายขึ้น ได้ดังตาราง 32

ตาราง 32 สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคุณลักษณะของนักเรียนกับและ
 เจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครูกับ
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์
 ชีวิต (Y_1) วิชาภาษาไทย (Y_2) วิชาคณิตศาสตร์ (Y_3)
 และค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b)

ตัวแปร	R	R ²	คุณลักษณะย่อย	b
คุณลักษณะของนักเรียนและ เจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครูกับผลสัมฤทธิ์วิชา สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y_1)	.201	.040	X_1 เจตคติต่อการเรียน	-.106**
			X_2 ความวิตกกังวล	.020
			X_3 ความรับผิดชอบ	.128**
			X_4 ความเชื่อมั่นในตนเอง	-.012
			X_5 ความมีวินัยในตนเอง	.098**
			X_6 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	-.970
			X_7 เจตคติที่นักเรียน มีต่อการพูดของครู	.064
			X_8 เจตคติที่นักเรียน มีต่อวิธีสอน	-.088
			X_9 เจตคติที่นักเรียนมีต่อ การใช้อุปกรณ์การสอน	-.576**
			คุณลักษณะของนักเรียนและ เจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครูกับผลสัมฤทธิ์วิชา ภาษาไทย (Y_2)	.198
X_2 ความวิตกกังวล	-.025			
X_3 ความรับผิดชอบ	.176**			
X_4 ความเชื่อมั่นในตนเอง	-.132**			
X_5 ความมีวินัยในตนเอง	.120**			
X_6 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	-.939**			
X_7 เจตคติที่นักเรียน มีต่อการพูดของครู	-.009			
X_8 เจตคติที่นักเรียน มีต่อวิธีสอน	-.067			
X_9 เจตคติที่นักเรียนมีต่อ การใช้อุปกรณ์การสอน	-.269			

ตัวแปร	R	R ²	คุณลักษณะย่อย	b
คุณลักษณะของนักเรียนและ เจตคติที่นักเรียนต่อพฤติกรรม การสอนของครูกับผลสัมฤทธิ์วิชา คณิตศาสตร์	.189	.035	X ₁ เจตคติต่อการเรียน	-.125**
			X ₂ ความวิตกกังวล	-.008
			X ₃ ความรับผิดชอบ	.100**
			X ₄ ความเชื่อมั่นในตนเอง	.038
			X ₅ ความมีวินัยในตนเอง	.074
			X ₆ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	-.317
			X ₇ เจตคติที่นักเรียน มีต่อการพูดของครู	.280
			X ₈ เจตคติที่นักเรียน มีต่อวิธีสอน	-.783**
			X ₉ เจตคติที่นักเรียนมีต่อ การใช้อุปกรณ์การสอน	.685**

** p < .01

จากตาราง 32 จะเห็นว่าเจตคติของนักเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อพฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะย่อยและเจตคติของนักเรียนด้านต่าง ๆ 9 ลักษณะ (X₁, X₂, X₃, X₄, X₅, X₆, X₇, X₈, X₉) นั้นมีสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y₁) และเข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (Y₁) ร้อยละ 0.4 มีสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y₂) และเข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (Y₂) ร้อยละ 3.8 มีสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y₃) และเข้าไปแปรปรวนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (Y₃) ร้อยละ 3.5 เมื่อพิจารณาหาค่า R² แล้วจะเห็นว่า สมมติฐานข้อที่ 3 ได้รับการสนับสนุน